

Prima instanță: G. Bîrnaz

2ra-1751/15

Instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, L. Popova

Î N C H E I E R E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Iuliana Oprea, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Momat Oleg,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Momat Oleg împotriva Companiei internaționale de asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni privind încasarea prejudiciului material, dobînzii de întîrziere, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentanții lui Oleg Momat, Iurie Mărgineanu și Vitalie Caldîba, a fost admis apelul declarat de către Compania internațională de asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013 și emisă în această parte o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă:

La 12 ianuarie 2011, Momat Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA privind încasarea prejudiciului material, dobînzii de întîrziere, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Momat Oleg a indicat că, la 14 iunie 2010, a încheiat cu CIA „Asito” SA, contractul nr. 243877991 de asigurare facultativă a autovehiculului de model Porsche Cayenne n/î C WE 001, în baza căruia i-a fost eliberată poliță de asigurare.

Mai indică că, la 07 octombrie 2010, automobilul asigurat a fost implicat într-un accident rutier, despre care a anunțat pîrîtul la 08 octombrie 2010.

Reclamantul invocă că CIA „Asito” SA nu a întreprins măsuri de reparare a autovehiculului, motiv pentru care s-a adresat reprezentanței Porsche în Moldova a GT Sport Auto în vederea efectuării lucrărilor de reparație.

Astfel, lucrările de reparație au fost estimate la suma de 100150, 95 lei, pe care a fost nevoit să le efectueze în regim de urgență în vederea continuării activității de serviciu cu autovehiculul personal, însă pîrîtul CIA „Asito” SA a refuzat achitarea cheltuielilor de reparație.

Menționează reclamantul că suma asigurată a fost stabilită în mărime de 928200 lei, iar prima de asigurare în mărime de 41769 lei, astfel invocă că conform pct. 7.2 din contractul de asigurare facultativă, cheltuielile de reparație urmau să fie achitate de către pîrît în termen de 72 ore și conform art. 6 alin. (6) din Legea 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, pîrîtul urmează să achite penalitate în mărime 9103, 50 lei pentru încălcarea termenului de achitare a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului.

Reclamantul invocă că obligația pîrîtului este purtătoare de dobîndă și conform art. 619 Cod Civil, are dreptul de a pretinde încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 3990, 57 lei.

Mai invocă că neexecutarea obligațiilor de către pîrît i-au provocat daune morale pe care le estimează la suma de 30000 lei.

Ulterior, reclamantul Momat Oleg, la 15 septembrie 2012 și la 10 septembrie 2013 a depus cereri de concretizare a pretențiilor, astfel solicită încasarea din contul CIA „Asito” SA a prejudiciului material în sumă de 101150, 50 lei, penalității în mărime de 9103, 50 lei, a dobînzii de întîrziere în mărime de 44483, 69 lei, prejudiciului moral în mărime de 30000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8000 lei, a taxei de stat în mărime de 3428 lei și a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în mărime de 624 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013, s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Momat Oleg, s-a încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Momat Oleg prejudiciul material cauzat în urma accidentului rutier în mărime de 61775 lei, penalitatea în mărime de 5559, 75 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 lei și taxa de stat în mărime de 2020, 04 lei, iar în total suma de 73354 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către reprezentanții lui Oleg Momat, Iurie Mărgineanu și Vitalie Caldîba, a fost admis apelul declarat de către CIA asigurări „Asito” SA, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013 în partea încasării penalității în sumă de 5 559, 75 lei cu adoptarea unei noi hotărîri în această parte, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea lui Oleg Momat împotriva CIA „Asito” SA privind încasarea penalității în sumă de 5 559, 75 lei, s-a micșorat cuantumul cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat reieșind din suma admisă, dispunînd pentru încasare de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Momat Oleg-1973 lei, în rest hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013 a fost menținută.

La 23 februarie 2015, Momat Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014 și emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de către Momat Oleg împotriva CIA „Asito” SA.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia Curții de Apel

Chișinău din 18 decembrie 2014 și hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013 sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece instanțele judecătorești nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a fost aplicate eronat normele de drept material.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Momat Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Momat Oleg, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Momat Oleg ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Momat Oleg.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas